

Excepte la veritat

La felicitat s'esfuma de forma retrospectiva un cop sabem que vivíem un engany

Foto: Toni Verdú Carbó

Seria fantàstic que em preguntéssis com estic, que et respongués molt bé i que fos veritat. Però no passa sempre que la vida ens abraçi. Ni que tu em preguntis com estic volent saber-ne la resposta. Ni que jo et respongui la veritat en lloc de remugar un anar fent que no menteix però tampoc vol dir res.

El protagonista d'un conte àrab, empenyat com una mona, anuncia a la seva dona: "Et repudio si no em dius la veritat! M'has robat diners de la butxaca?". Ella el mira als ulls i respon: "He robat, no he robat". L'home entén que la dona li ha dit la veritat i, ves quina cosa, es tranquil·litza.

Lo niego todo, incluso la verdad (<http://www.catorze.cat/noticia/5227/niego/todo>) , canta Joaquín Sabina en el seu nou disc. I jo me'l crec a mitges, perquè les tres cançons que n'ha avançat fins ara -i que em fan venir una salivera impressionant, perquè sí, de debò que en sóc molt fan- sonen ben autèntiques. O potser l'adjectiu és honestes. La veritat no la nega, me la regala en vers. *Si me tocó bailar con la más fea, viví para cantarlo* (<http://www.catorze.cat/noticia/5403/lagrimas/marmol>) .

Els psicòlegs parlen de la veritat suportable, que no és la pura i dura sinó la dosi de veritat que el receptor està preparat per assumir. Els qui es regeixen per aquest criteri entenen que un malalt ha de rebre el màxim d'informació que pot tolerar sobre el seu pronòstic mèdic, que no sempre és la veritat sencera i que depèn de cada pacient i de cada moment. La veritat suportable arriba tenyida d'esperança. És un "et moriràs, però no ara" que té un efecte calmant similar a aquell "he robat, no he robat". Tots ens morirem, però no ara.

Dec ser rareta, ho sóc del cert, però a mi no em diguis que m'estimes encara que sigui mentida. A mi nega-m'ho tot excepte la veritat. La felicitat dels ignorants s'esfuma de forma retrospectiva un cop sabem que vivíem un engany. I la veritat -que sovint ens fa mal, però juraria que a la llarga ens consola- tendeix a surar, ja ho deia Gil de Biedma (<http://www.catorze.cat/noticia/2014/no/volver/ser/joven>) : *Pero ha pasado el tiempo/ y la verdad desagradable asoma:/ envejecer, morir/ es el único argumento de la obra.*

Em sap greu si no volies saber com estic. T'asseguro que he intentat matar-ho amb un anar fent, però el malparit se m'ha encallat a la gola.